

RECHTBANK
van
EERSTE AANLEG
te
BRUSSEL

Parket : Nr : 66.97.1115/98

Griffie : Nr :

O.R.:

Procedurekosten :

Tijdens de openbare terechtzitting van 8 januari 2004
heeft de 52ste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel
rechtsprekend in correctionele zaken, het volgend vonnis gewezen :

IN ZAKE VAN :

DE HEER PROCUREUR DES KONINGS, in naam van zijn ambt

TEGEN :

1. , arbeider, geboren te op
, wonende te

die verscheen, bijgestaan door M.

advocaat.

2. , arbeidster, geboren te op
, wonende te

; *die verscheen, bijgestaan door Th. advocaat;*

B.eklaagd van, in het gerechtelijk arrondissement

tussen 4 december 1997 en heden,

- om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben,
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,
- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben;

meermaals, terwijl de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting uitmaken van hetzelfde misdadig opzet en de delictueuze toestand nog steeds voortduurt ;

A. tussen 4 december 1997 en 4 februari 1998,

met overtreding van de artikelen 44 § 1-1°, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, van de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, waarvan bekrachtiging bij decreet dd. 4 maart 1997, thans bestraft door de artikelen 99, 1°, 146, 1°, 3° en 7° en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

te hebben gebouwd niet overeenkomstig de bouwvergunning dd. 5 december 1995, afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van
n casu de ruimtes met landbouwfuncties te hebben ingericht als tweede woon-
gelegenheid ;

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd
toebehorende aan en
samenwonende te

B. tussen 5 februari 1998 en heden,

met overtreding van de artikelen 44 § 1-1°, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, van de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, waarvan bekrachtiging bij decreet dd. 4 maart 1997, thans bestraft door de artikelen 99, 1°, 146, 1°, 3° en 7° en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, de toestand omschreven in hierboven vermelde tenlastelegging A gehandhaafd te hebben, het onroerend goed waarop de inbreuk gepleegd werd, gelegen zijnde ter plaatse zoals vermeld onder de tenlastelegging A ;

Overgeschreven te hypotheekkantoor op 29 november 2002, nr.

* * *

Gezien de stukken van de vervolging;

Gehoord de uitleg en middelen van de beklaagden;

Gehoord Mev. substituut van de procureur des Konings in haar samenvatting
en conclusies;

Gehoord het antwoord van de beklaagden;

Overwegende dat de beide beklaagden ter zitting verschijnen en bijgestaan worden in hun verdediging door hun raadsman.

De rechtbank beslissende op tegenspraak in hoofde van beide beklaagden;

Overwegende dat door het onderzoek van de zaak ter zitting gedaan, de feiten van de tenlastelegging bewezen zijn geworden, in die zin dat zij gepleegd zijn tussen 4 december 1997 en 27 november 2002 voor wat betreft de inrichting van de als landbouwactiviteit bestemde inrichting als tweede woongelegenheid.

Dat de materialiteit van de feiten weerhouden in de tenlastelegging in de dagvaarding niet ernstig kunnen worden betwist.

Dat inderdaad, de schuld van de beklaagden aan de tenlastelegging blijkt uit de vaststellingen van de beambte van de technische dienst van die naar aanleiding van een controlebezoek ter plaatse op de vaststelde dat alhoewel op 5 december 1995 de beklaagde een regularisatievergunning hadden verkregen voor een wederrechtelijke geplaatste hangaar, vastgesteld werd dat de ruimtes dewelke op het bouwplan landbouwfuncties hadden een nieuwe bestemming hebben ontvangen, zijnde 2 slaapkamers, badkamer, bergplaats, living en keuken, . Dat alle ruimtes voorzien zijn van centrale verwarming en in de badkamer reeds een bad en een douche stond.

Dat beklaagden hiermede geconfronteerd in het strafdossier weinig te verklaren hebben, nu zij onwetend zijn over het feit hoe zij dienen te reageren ten aanzien van de gerezen probleemsituatie.

Dat echter de behandeling ter zitting toch enige klaarheid heeft gebracht in de onderliggende reden van de wederrechtelijk gebeurde aanpassingen.

Dat ~~zo~~ de eerste beklaagde ter zitting mededeelt dat hij in 1995 inderdaad een landbouwfunctie te verschaffen aan de ruimtes voorzien de hangaar.

wenste

Dat de echtgenote hulpverpleegster is in het ziekenhuis en als hoofdberoep steeds zich heeft ingelaten met tuinonderhoud. Dat waar aanvankelijk in 1995-96 hij zich inliet met tuinbouw hij zijn bedrijf heeft omgeschakeld naar akkerbouw.

Dat in 1999 de eerste beklagde deze bedrijvigheid heeft dienen te staken door ziekte (kanker), wat hem trouwens een arbeidsongeschiktheid heeft gegeven bij de RSZ van 66%.

Dat de beklagde erkent dat hij nooit geen stappen heeft ondernomen naar de gemeente toe om de implicaties van zijn medische toestand uiteen te zetten op het verderzetten van zijn landbouwactiviteit.

Dat hij dan ook eigenhandig, zonder hulp van architect en aannemer de hangaar heeft omgevormd naar een meer nuttige exploitatie dan voorheen.

Dat beklagde erkent dat zulks niet kan, doch hij meldt de rechtbank dat er geen alternatief bestaat nu hij niet meer bij zijn ouders terecht kan en het huis volledig is aangepast aan de noden van het gezin.

Dat de gemachtigde ambtenaar op 12 januari 1995 een herstellvordering overmaakte aan de beklagde waarbij gevorderd wordt dat aanpassingswerken zouden gebeuren teneinde de bestemming van de loods tot landbouwfunctie te kunnen omvormen.

Dat ter zitting de verdediging verzoekt met de 'onwetendheid' van de beide beklagden rekening te willen houden alsmede met hun persoonlijkheid gekenmerkt door een beperkte zelfredzaamheid.

Dat de hierna bepaalde straftoemeting dan ook aangepast aan de ernst van de feiten, de bijzondere omstandigheden waarin de stedbouwinbreuk werd gepleegd en aan de manier waarop beklagden zich hebben pogen aan te passen aan de gevolgen van de medische complicaties in het ziekteproces van de eerste beklagde, op een wijze dat deze geen hinder heeft, noch enige negatieve impact kent op de ruimtelijke ordening.

Dat in deze omstandigheden kan ingegaan worden op de vordering van de verdediging om de opschorting van de uitspraak van veroordeling waartoe de beklagden hebben verzocht, toe te kennen.

Dat de tweede beklagde bezwaarlijk kan ontkennen dat de begane stedbouwinbreuken niet zouden zijn begaan minstens door haar actieve medewerking, zodat zij minstens evenveel strafrechtelijke verantwoordelijkheid draagt in de begane overtredingen, zodat een gelijke bestraffing zich opdringt.

Overwegende dat de beklaagden eerder nooit werden veroordeeld tot een criminele of hoofdgevangenisstraf van meer dan 6 maanden, dat de bedoelde feiten niet van aard zijn gestraft te moeten worden met een gevangenisstraf van meer dan vijf jaar; dat de omstandigheden eigen aan de zaak daarenboven een reclassering van beklaagden laten verhopen onder de hierna bepaalde opschorting van de uitspraak van veroordeling.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen :

- 2, 100 van het strafwetboek,
- 154, 162, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering,
- 11, 12, 13, 16, 21, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 28, 29, 41 van de wet van 1 augustus 1985 gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993,
- KB van 18 december 1986, gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003,
- KB 29 juli 1992 gewijzigd door KB 23 december 1993;
- 1, 44 § 1-1°, 64, 65, 69 van de wet van 29 maart 1962;
- 1, 3, 5, 6 van de wet van 29 juni 1964,
- wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro,
- 1, 2, 3 van het K.B. van 11 december 2001, betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie;
- 3 van de wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro;

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK

Verklaart in hoofde van
bewezen;

de tenlasteleggingen A en B

Gelast daarvoor de eenvoudige opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van DRIE JAAR, met ingang van de datum van onderhavige beslissing ;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding van **VIJFENTWINTIG EURO** overeenkomstig artikel 91 lid 2 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 en het KB van 11 december 2001;

* * *

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK

Verklaart in hoofde van
bewezen;

de tenlasteleggingen A en B

Gelast daarvoor de eenvoudige opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van DRIE JAAR, met ingang van de datum van onderhavige beslissing ;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding van **VIJFENTWINTIG EURO** overeenkomstig artikel 91 lid 2 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 en het KB van 11 december 2001;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten van de openbare actie in totaal bedragende 265,17 euro;

Wat de herstellvordering betreft :

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar op 11 januari 1995 een vordering instelde , strekkende tot het uitvoeren van aanpassingswerken teneinde de omvorming naar de landbouwfunctie te kunnen verkrijgen.

Overwegende dat de herstellvordering aan geen enkele vormvereiste is gebonden. (D'hooghe, D., De herstelmaatregelen inzake stedenbouw, R.W. 1988-89, 1005; Hubeau, B., De sanctionering van stedenbouwmisdrijven, Brugge, 1990, nr. 24.).

Dat ondanks het ontbreken van een burgerlijke partijstelling, kan ingegaan worden op de vordering van de gemachtigde ambtenaar, om het herstel van de plaats in de vorige staat te bevelen.

Overwegende dat het tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht behoort de vordering van de gemachtigde ambtenaar op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendings, terwijl het aan de rechter niet toekomt de opportuniteit van de vordering te beoordelen.

Overwegende dat, wat de externe wettigheid van de vordering betreft, deze niet in betwisting is;

Overwegende dat, wat de interne wettigheid van de vordering betreft, evenmin wordt betwist dat de als herstel gevorderde maatregel tot de wettelijk voorziene herstelmaatregel behoort,

Dat de vordering van de gevolmachtigde ambtenaar stelt dat de uitgevoerde werken strijdig zijn met bestemming van een goede stedenbouwkundige aanleg van de plaats in het gedrang.

Dat alhoewel de aanpassingswerken slechts de inrichting van de hangaar betreft die volgens de regularisatievergunning de goede stedenbouwkundige aanleg in zijn omvang niet aantast, is het belangrijk de afloop af te wachten van alle rechtsprocedures die de beklaagden kunnen aanwenden bij de diverse administraties.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Stelt de behandeling van de herstellvordering **sine die** uit.

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden :

alleenzetelend rechter

Juste substituut Procureur des Konings

griffier

(goedgekeurd de doorhaling van / woorden en lijnen)